

ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์
คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

The Relationship between Learning Styles and Achivement of Medical Students,
Faculty of Medicine, Prince of Songkla University

บุญโรม สุวรรณพาหุ
Boonrom Suwanphahu

วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Master of Education Thesis in Education Psychology
Prince of Songkla University

2545

เลขหมู่	101060	917.2	2545
Bib Key	233166		
	4 ก.ค. 2546		

ชื่อวิทยานิพนธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักศึกษาแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ผู้เขียน นายบุญโรม สุวรรณพาหุ
สาขาวิชา จิตวิทยาการศึกษา
ปีการศึกษา 2545

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตลอดจนศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ที่มีรูปแบบการเรียนต่างกัน 6 รูปแบบ คือ รูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วม รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ รูปแบบการเรียนแบบอิสระ รูปแบบการเรียนแบบแข่งขัน รูปแบบการเรียนแบบพึ่งพา และรูปแบบการเรียนแบบหลีกเลี่ยง ประชากรเป็นนักศึกษาแพทย์คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ชั้นปีที่ 2 3 4 และชั้นปีที่ 5 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 530 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองเป็นแบบสอบถามวัดรูปแบบการเรียนตามแนวการแบ่งรูปแบบการเรียนของกราดา และไรช์แมน (Grasha and Reichman) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS for window โดยใช้สถิติคือ ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีรูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วมเป็นอันดับ 1 2) นักศึกษาแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่มีรูปแบบการเรียนต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน 3) นักศึกษาแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีรูปแบบการเรียนไม่แตกต่างกัน 4) นักศึกษาแพทย์กลุ่มชั้นปีปริคลินิก และนักศึกษาแพทย์กลุ่มชั้นปีคลินิก มีรูปแบบการเรียนไม่แตกต่างกัน 5) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = 0.164$) 6) รูปแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ ($r = 0.539$) รูปแบบการเรียนแบบพึ่งพา ($r = 0.494$) รูปแบบการเรียนแบบอิสระ ($r = 0.248$) และรูปแบบการเรียนแบบแข่งขัน ($r = 0.205$) อย่างมีนัยสำคัญทาง

Thesis Title	The Relationship between Learning Models and Academic Achievement of Medical Students, Faculty of Medicine, Prince of Songkla University
Author	Mr. Boonrom Suwanphahu
Major Program	Educational Psychology
Academic Year	2002

Abstract

The purposes of this study were to explore the relationship between learning styles and academic achievement of medical students, Faculty of Medicine, Prince of Songkla University and to compare medical students' academic achievement in six styles of learning, namely participant learning, collaborative learning, independent learning, competitive learning, dependent learning and avoidant learning. The populations were 530 second, third, fourth and fifth year medical students, Faculty of Medicine, Prince of Songkla University, in the academic year of 2001. The study tools included a questionnaire of learning styles following the categories of the learning styles proposed by Grasha and Reichman. One Way Analysis of Variance (One Way ANOVA) and Pearson Product Moment Correlation were used for the data analysis.

The study showed the following results. (1) Participant learning was the most frequent style which medical students at Faculty of Medicine, Prince of Songkla University, mostly employed. (2) There was no different academic achievement between those students with different learning styles. (3) There were no different learning styles among those students in different years of study. (4) There were no different learning styles between medical students in pre-clinical and clinical years. (5) There was a correlation between learning styles and academic achievement of medical students at Faculty of Medicine, Prince of Songkla University at a significant level of .01 ($r = 0.164$). (6) Participant learning had positive correlation with collaborative learning ($r = 0.539$), with dependent learning ($r = 0.494$), with independent learning ($r = 0.248$), and with competitive learning ($r = 0.205$) at a significant level of .01. However, participant learning had negative correlation with avoidant learning ($r = 0.337$) at a significant level of .01